

Őszi ajtónyitó

A Pesterzsébeti Evangélikus
Egyházközség Hírlevele
2019-őszén.

Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség - pesterzsebet@lutheran.hu; +36 20 824 2856; +36 20 824 2855

Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be! - Jel 3, 8.

Ezzel az igével köszöntjük a testvéreket az új tanév kezdetén. Ezt az ígét választottuk Tanévkezdő Hangosnapunk vezérgondolatául is. Ősz beköszöntével azt gondolnánk, hogy most a bezárulás időszakai jönnek, amikor meglassulnak a dolgok, lendületét veszti a nyárban oly friss öröm, szürkülnek majd a napok.

Azonban nem így szólít meg bennünket az Isten! Nem véletlen, hogy legszívesebb évszakunk éppen az őszi! Ezen keresztül is lelkes útra hív bennünket: ne mondd ezt a színgazdag világot bezárulónak! Ne gondold az életedről sem, hogy az Isten bezárogatja áldásainak tárházát! Az utakat a mi Urunk tervezi meg, az ajtókat Ő nyitja ki, vagy zárja be. Ha az előttünk lévő dolgok felé nézünk, bátran jusson eszünkbe: az Úr egy különleges bejáratot nyitott nekünk Jézusban! Akkor pedig teljes bizalommal futhatunk feléje a földi pályán is. Ő meghívott bennünket, s nem azért, hogy az orrunk előtt becsukja az ajtót!

Hírlevelünkben nem szomorú visszatekintést szeretnénk adni az elmúlt nyárra, hanem hálaadásra hívó emlékeztetőt, mennyi gazdagsággal, szépséggel ajándékozott meg a mi Urunk. Mennyi minden keresztülvezetett, s kész vezetni, tanácsolni bennünket a továbbiakban is!

Ezt hisszük, s vágyunk az Úr által megnyitott ajtókon belépni, s meglátni csodáit, amiket tartogat nekünk

Blatniczky János Dániel

KIRÁLYTÜKÖR

A fenti címmel szerveztük meg idén - az immár hagyományossá vált - főtí hittantábort. Június 15-én 35 gyermekkel és 5 felnőtt kísérelével keltünk útra, hogy három napot együtt tölthessünk Isten ígélének fényében a főtí Mandák-villában.

Ezúttal Dávid király életének egy-egy metszete került a fókuszba a reggeli és az esti áhítatokon, a kiscsoportos megbeszéléseken és a vasárnapi tábori istentiszteleten. Szó volt arról, hogy Dávid életének egy-egy szakaszában menekült királyként, irgalmas királyként, ihletett királyként, hűtlen királyként, valamint építkező királyként is küzdenie kellett. Történetének bizonyos pontjain valóságos óriásokkal kellett megharcolnia, és ezek közül bizony Góliát csak az egyik volt, talán nem is a legnagyobb. A féltékenység, a megalázottság, a csábítás és önhittség legalább ekkora nehézséget jelentett életében. Megtanultuk Dávid királytól, hogy ha az óriásainkra nézünk: elbukunk, ha azonban Istenre nézünk, az óriásaink dőlnek le.

Napközben sokféle program tette emlékezetessé a tábor: megnéztük a Németh Kálmán faszobrász otthonából kialakított, számtalan bibliai témát feldolgozó kiállítást, ami azért is kalandos volt, mert egyúttal a helyi buszjáratot is kipróbálhattuk, és egy jó fagyizással zártuk a túrát. Másnap majdnem halálra nevettük magunkat az akadályverseny elképesztően vicces erőpróbáin, este vidáman ropogtattuk a popcorn-t a pizsi-partis-mozis estén, az éjszaka közepén együtt sikítottunk a bátorságpróba különböző állomásain, és nagyon jó volt imádsággal megnyugodni abban, hogy szellemek helyett Isten Szent Lelke járja át a kastély beimádkozott termeit. Természetesen jutott idő az ilyenkor elmaradhatatlan kreatív kézműveskedésre és sportra, ami a Kisifisek vezetésével zajlott, és ebben a táborban került először bemutatásra az a kooperációs szivárvány, ami azóta a tábor és a tábori közösség egyik fontos szimbóluma lett.

A Fótóton töltött napok során megtapasztaltuk az Úr Jézus szeretetét és támogatását, velünk volt gondoskodása, így nem ért minket baj, és hálával tölt el, hogy egy időre egymás útítársaivá szegődhettünk a Mennyország felé vezető úton.

Köszönöm a Szülők és a Gyülekezet támogatásait, a Gyerekek nyitottságát és szeretetét, valamint a kedves Szervezőtársak: Blatniczky János Dániel, Lepold Szilvia, Südy György, Rózsa Barnabás, Sohan László és az Ifisek aktív segítségét.

Folyt. Köv. ! :)

Blatniczkyné Hammersberg Ganczstuckh Júlia lelkész

Amikor a színek visszatérnek

Bevallom, hogy mikor szombat reggel az autóban Fót felé zötyögtünk a Királyi Táborba tartva, akkor leginkább az alábbi gondolatok jártak a fejemben: „király”, hogy megyek ebbe a táborba, és emlékszem, hogy tavaly nagyon jó volt, de biztosan jó ötlet ez most? Hol, és hogyan fogok aludni, nem jön ki rajtam a szorongásos betegsége a kevés alvástól?

Bírni fogom ezt pár napig tartó nagy pörgést? Hallgatni fognak rám a gyerekek, tudok majd hozzájuk szólani? Nem fogok dadogni az áhítatom alatt? Fogytam vagy híztam tavaly óta? Milyen email cunami fogad majd majd kedden, mert hétfőn a tábor miatt nem dolgoztam? Egyáltalán, ki tudom majd magam aludni a tábor után? Nem vagyok túl idős már az ilyen ifjúsági alkalmakhoz?... és mindenek felett: hogyan tudna Isten ilyen kétségekkel, és hozzáállással a szolgálatban használni?? Bámultam magam elé az úton, és a fejemben kavargó gondolatok, és a bennem élő hétköznapi taposómalom szemüvegén át nézve mindent sötéten, szinte szó szerint *sötéten* láttam. Szürkeárnyalatosan, fakón, színek nélkül.

Mikor behajtottunk a Mandák Ház kertjébe, és gyermekeim kipattantak az autóból, majd kirajzottak különböző irányokba, kezdte valamilyen megmagyarázhatatlan módon érkező békesség, és öröm átjárni a szívem. A szürkeárnyalatos világba szép lassan visszakúsztak a színek: megjelent a kert zöldje, a gyerekek kacagásának sárgája, a gyülekezeti szolgáló társak barátságos kékje. Isten csodálatosan mindent elrendezett: kaptam egy csendes különszobát (még egyszer köszönet János közbenjárásért, és Sohan Lacinak a segítségért), és tudtam aludni. Kaptam erőt a szolgálatra, tudtam beszélni (azt nem állítom, hogy értelmesen, de legalább érthetően :)), és már nem aggódtam a kiesett munkanap miatt sem....

A cikk megírása előtt azon gondolkodtam, hogy mi volt a legjobb a Királyi Táborban: a vidám együttléték, a sok éneklés, a programok? Ez mind nagyon értékes volt, de a legfelemelőbb mégis az, hogy egy ilyen Királyi Táborban a kis testi fáradság mellett lelkileg feltöltekezünk. „Aki mást felüdít, az maga is felüdül” – Péld. 11,25. A gyerekek között a felnőttek megfiatalodnak. Átsugárzik ránk az őszinte, gyermeki lelkesedésük, ahogy Istenben hisznek minden kétség nélkül. Megtapasztaltam, hogy Isten az összes gyengeségünkkel, és kishitűségünkkel együtt is tud minket használni, és kegyelméből megkapjuk az erőt a megfelelő pillanatokban. Ilyenkor az ember olyan csodákat él, hogy elhatározza, ha Isten megtart engem, akkor bár lehet, hogy lesz majd elbizonytalanodásom a tábor előtt, de jövőre is megyek :) Te is jössz? Adj egy esélyt, és próbáld ki magad!

Südy György másodfelügyelő

Vendégünk Takáts Tamás

foto: Marta Csaszar

Az idei Tanévnyitó Hangosnapon bizonyágtétellel és énekekkel szolgál Takáts Tamás, a Karthago, az East és a Takáts Tamás Blues Band énekes, aki 2003-ban hitre jutott, nagy mélységekből szabadult saját elmondása szerint. Hadd idézzünk néhányat korábbi megszólalásaiból, a *Lillásreggeli* című televíziós riport alapján.

„Először az kell, hogy megtaláljon az Úr téged, másodszor, hogy én a megkeresésre igennel válaszoljak, de még azután sincs minden elrendezve, mert utána is lehet nagyot bukni.”

„Mindig féltem a haláltól. Nekem ez volt a Jim Morrison korszakom, amikor odáig jutottam halálfélelmemben, hogy amikor az ember itt él hatvan-nyolcvan évig és utána megeszik a kukacok, akkor azalatt meg kell gyorsan mindent enni, meg kell inni de mindig volt egy úr.”

„Megkérdezhetik, mért tértem meg? Azért, mert mindig volt egy úr az ember lelkében, akármilyen sikeres is voltál. Egy úr, amit senki nem tud betölteni, csak az Atya Úr Isten! És egyszer csak betelt ez az üresség, amikor elfogadtam Jézust. S azóta nincs félelem, az alapvető halálfélelem elmúlt.”

„Elolvastam egy evangéliumot, aztán még egyet, de attól még nem lettem hívő ember, de az tetszett. Jézus értem halt meg, tehát neki nincs bűne, nem kellene meghálnia, viszont helyettem meghalt. Ezt azonnal értettem a fejemmel, de a szívemmel még nem.”

„Én a koncertek előtt szoktam imádkozni, hogy: A te dicsőségedre legyen!”

Soli Deo Gloria!

Drenyovszky Péter:

BALATONSZÁRSZÓI **GYÜLEKEZETI HÉT** **2019. JÚNUS 18-24.**

Közel 3 hónap távlatából szeretném megosztani élményeimet az idei gyülekezeti héttel kapcsolatban. Nagyon intenzív és sokszínű napokat töltöttünk el együtt. Idén nem csak a gyülekezet tagjai, családjai lehettek együtt, hanem lehetőségünk volt arra, hogy az ország minden tájáról érkező családokat (pl. Szarvas, Nagytarcsa, Kondoros) is megismerjünk.

Miért is volt jó újra együtt lenni, egy hetet a Balaton partján eltölteni?

Mert Istennel és egymással találkozhattunk az igei alkalmakon. A közös éneklésekben megszólíthattuk Jézust és dicsérhettük Őt. Lelkészeink mellett többen vállaltak igei szolgálatot. Megélhettük a beszélgetésekben, hogy az Úr egymáson keresztül milyen sok táplálékot adott számunkra. Megtanított, hogy szelídséggel, hosszútűréssel szeressük egymást, sokszor még úgy is, ha ez néha szenvedéssel is jár. Gyermekeink is részesültek a lelki táplálékban, kreatív foglalkozáson vehettek részt minden délelőtt. Esténként a „Biblia Projekt” animációs filmjei segítségével megérthettük, hogy a Biblia az elejétől a végéig egy nagy összefüggő történet, ami Jézushoz vezet. A Házassági Társas sorozat is folytatódott, egy előadást és lelkészeink személyes biztonyságtételét hallgathattuk meg.

Elegendő időnk volt egymással beszélgetni, biciklizni, fürdeni. A vasárnapi istentiszteleti kereten túl volt lehetőség egymást jobban megismerni. A nap nagy részét szabadon oszthattuk be. Az étkezéseken és a délelőtti és esti közös igei alkalmakon túl szabadon gazdálkodtunk az idővel. Fürdésre, horgászásra, kirándulásra, napozásra, vagy éppen a kisebbek számára a játszótér elfoglalására is volt lehetőség. A fiatalabbakat a ping-pong ill. a csocsóasztal vonzotta.

Ha Balatonszárszóra gondolok, akkor többek között az jut eszembe, hogy a gyülekezet milyen sokszínű, életkorban a kisgyermektől, a fiataloktól és felnőttekig át az idősekig minden korosztály képviseltette magát. Ez a különбözőség erősíti a közösséget. Ha a kis gyermekekre kellett figyelni, ott termetek a felnőttek vagy idősek. Ha az idős testvéreinknek segítségre volt szüksége, a fiatalok álltak rendelkezésre, vagy éppen tinédzser gyermekeiket nevelő szülők kaptak jó tanácsot a már több tapasztalattal rendelkező gyülekezeti tagoktól.

De ne feledkezzünk meg az Evangélikus Konferencia és Missziói Otthon munkatársainak és vezetőjének vendégszeretetről és segítőkészségéről, a pazar svédasztalos reggelikről és a jóízű, változatos ebédekről és vacsorákról. Utolsó este meglepetésként a Balaton partján népzenei és néptánc élményekben részesültünk.

Kincskereső Evangéliumi Napközis Drámatábor

Idén augusztusban, első alkalommal rendeztük meg 8-12 éves korú gyermekek számára evangéliumi drámatáborunkat,

Helfrich Nikolett (német- drámapedagógia szakos gimnáziumi tanár, gyülekezeti hitoktató) szervezőtársammal.

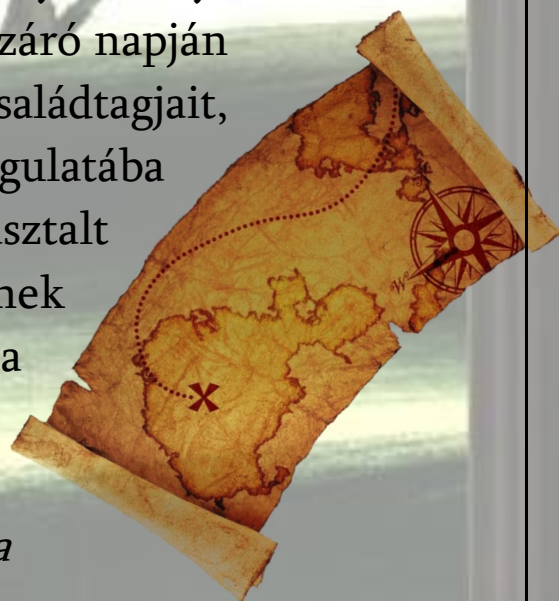
Minden reggel áhítattal vette kezdetét a nap, melyet egy komplex drámajáték követett, Máté evangéliuma alapján:

„Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is.” (Máté 6, 21)

Célunk volt megláttatni a mulandó földi és az örökkévaló mennyei kincsek között feszülő ellentéteket, közösen megélni az Istennel és egymással való kapcsolatot, és ebből fakadó megajándékozottságunkat. A középpontban Isten országa, vagyis az igazi kincs, a bibliai értékrend, önmagunk- és a másik ember elfogadása, helyes értékelése állt.

Az igei mondanivalót a gyerekekkel közösen, mindnyájunk számára ismerős élethelyzeteken át építettük fel, a drámapedagógia eszköztárának alkalmazásával.

A tábor öt napját a délutáni csendesség és interaktív bibliatanulmány mellett éneklés, barkácsolás, kirándulás, akadályverseny, és a közös játékok tették feledhetetlenné. A tábor záró napján szeretetvendégségen fogadtuk a táborozók családtagjait, hogy az eltelt napok lelkeségébe és hangulatába bepillantva közösen adjunk hálát a megtapasztalt áldásért, gyülekezetünk jövőjének letéteményeseiért: a gyermekekért, és a gyermekek között alakuló közösségért.

Blatniczkyné Hammersberg Ganczstuckh Júlia
evangélikus lelkész, drámapedagógus

Felügyelői tanévnyitó - **Helfrich Péter**

A nyári időszak után újból a tanév előkészületeire, a gyülekezet hétközi alkalmainak újraindítására terelődik a figyelmünk. A nyár folyamán remélhetőleg mindenki megtalálhatta a számára üdítő kikapcsolódás, testi-lelki feltöltődés lehetőségét, láthattunk, hallhattunk örömteli beszámolót a gyermekek főtáboráról, ill. napközis dráma táboráról, a szárszói gyülekezeti hétről és más konferencia élményről.

Eközben –mint már szintén beszámoltunk róla- egy komoly, nem tervezett javítási, felújítási munka (a szennyvíz elvezető rendszer cseréje egy csőtörés miatt) is elkészült a gyülekezetünk területén, aminek az utómunkái még előttünk vannak. Ezúton is köszönetet mondunk mindazoknak, akik a munkák előkészületeiben, ill. a rendrakásban részt tudtak vállalni! A szabadságok időszakának végével szeretnénk megkezdeni, folytatni az idei évre tervezett további beruházási, karbantartási munkák tárgyalásainak előkészítését. (Néhány példa ezekre: a fent említett munka miatt szükségessé váló térkövezés és kert helyreállítása, szintén a csőtörés miatt szükséges az alagsori lakás javítási munkáinak elvégzése, az orgona javításának előkészítése, ha az időjárás engedi, a kerítés festés előkészítése, a templom fűtési rendszerének felkészítése a téli időszakra, a templom mozgássérült bejárásának zökkenőmentessé tétele, javítása)

Az említett váratlan kiadások és a manapság ismert, magas kivitelezői díjak mellett ezek a feladatok sajnos olyan mértékű nem tervezett anyagi terhet rónak a gyülekezetre, amelyek miatt szükségét látjuk, hogy a testvérek támogatását kérjük ezen nehézségek áthidalásához. Ehhez mindenekelőtt bátorítunk mindenkit a közös istentiszteleteken, alkalmakon való részvételre, az azok előkészítésében való közösségformáló együttműködésben. Ezek teszik élővé a gyülekezetet és ha ezek által sajátunknak érezzük az ügyet, az ezt szolgáló fizikai körülményeket, akkor juthatunk el a mindezeket lehetővé tévő anyagi támogatások kérdéséhez. Az idei őszi-téli időszakban ismét kiemelten kérjük a testvérek támogatását, hogy az előttünk álló kiadások, a gyülekezet mindennapi ügyeinek anyagi háttere biztosítható legyen.

Az év hátralévő hónapjaira tervezett gyülekezeti programok szervezésével továbbra is célunk mindent megtenni a gyülekezetet, mint közösséget építő alkalmak megteremtéséért. Ehhez Isten áldását kérjük lelkészeink munkájára, a gyülekezet különböző munkaágainak, szolgálatainak, az iskolai hitoktatás működésére.

Mindezen feladatok és szolgálatok elvégzése során a ránk bízott felelősséget átérezve fel kell ismernünk, hogy „szükségünk van Istenre, és neki mindig ideje van számunkra, ha keressük őt. Senki elől nem rejtőzik el, aki színe elé kívánczik. De nem lehet ezt a találkozást kiérdemelni, vagy kegyeit megvásárolni, egyszerűen csak keresni kell őt. Akik már ismerik az Urat, keressék őt újra és újra imádsággal, hűséges szolgálattal és szent hálaadással. Akkor egyre jobban kijelenti nekik szeretetét és megáldja őket közösségével. Akik pedig még nem ismerik őt úgy, hogy békességük forrása lehetne, induljanak el és keressék, amíg meg nem találják őt, mint Megváltójukat, barátjukat, Atyjukat és Istenüket.” (Spurgeon)

Az újabb tanév kezdetén ezt a felismerést, a keresésben való megújulást kívánom mindannyiunknak, hogy áldás lehessen a gyülekezetünk épüléséért tett szolgálatainkon!

Híradás Soroksárról

A nyár folyamán minden vasárnap tudtunk istentiszteletet tartani a soroksári plántáló gyülekezetben, amit a táborok idején Kapi Zoltán és Blatniczky János Dániel lelkészcollégám segítségével tett lehetővé.

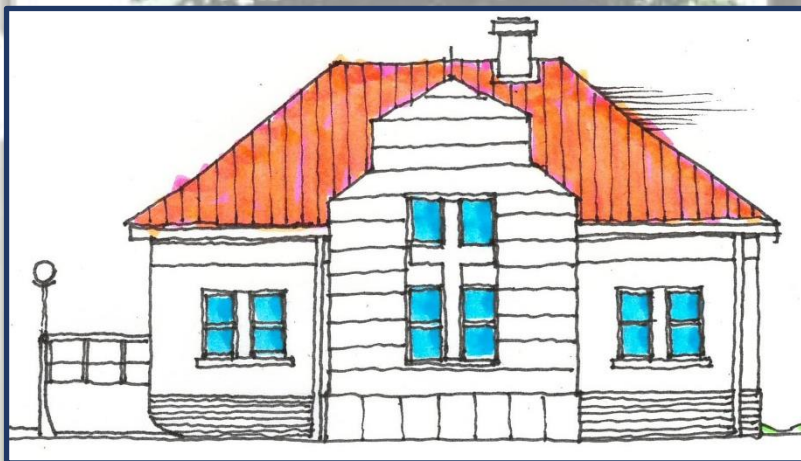
Nagy létszámmal és még nagyobb lelkesedéssel vett részt a pesterzsébeti gyerekekkel közös táborainkban plántáló gyülekezeti gyermekcsoportunk, így hitben és élményekben gazdagodva kezdtük el a tanévet a soroksári iskolákban, ahol a hittanórákat megosztva, két lelkésztestvéremmel végzünk hitoktatói szolgálatot. Örömmel számolhatunk be arról is, hogy kialakult a kántori szolgálat rendje: Kapi Zoltánné Marika és Walkó Edit felváltva végzik ezt a szép és fontos orgonás szolgálatot, amit gitár- és hegedűszo kísér, az ifjúsági énekek alatt.

Minden hónap második vasárnapján családi istentiszteletet tartunk, melyen nyáron új istentiszteleti formát vezettünk be. Ez jóval kötetlenebb, és nagyobb szabadságot enged, mint hagyományos rendünk, és a gyülekezet minél teljesebb bevonásán alapul. A cél, hogy egyre jobban megismerjük Istent és megismerjük egymást is, így együtt épülünk a közös dramatikus játék és a hiteles bizonyágtételek megosztása nyomán gyülekezetté.

Az apostol szavai vezetnek bennünket ebben:

„Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által.” (I.Péter 2,5)

Hiszünk abban, hogy Isten épít fel bennünket lelki házzá, és ő tartja kezében annak a háznak épülését is, ami reményeink szerint legkésőbb 2020. december 31-én átadásra kerül, és az Isten dicsőségét hivatott szolgálni azzal is, hogy otthont ad az Őt keresők istentiszteletének.

A költségek realizálása miatt mindent újra kellett terveznünk és terveztetnünk, ami hónapok át tartó egyeztetésekkel járt, most pedig hálásak és bizakodók vagyunk, hiszen a napokban beérkezett az új terv egyházunk Országos Irodájára.

Nagy munka vár még ránk: kérjük a kedves Testvéreket, hordozzák velünk együtt imádságban és szeretetben a soroksári gyülekezet születését, templomának épülését!

Blatniczkyne Hammersberg Ganczstuckh Júlia soroksári plántáló lelkész

Szeretettel hívogatunk alkalmainkra!

- **Minden vasárnap** - 10:00 órakor Pesterzsébeten
- 16:00 órakor Soroksáron
- **Minden hónap első vasárnapján** úrvacsorát tartunk Pesterzsébeten, ezzel egyidőben gyermek-istentiszteletet a gyülekezeti házban.
- **Minden hónap második vasárnapján**
Családi Istentisztelet (CSIT) Pesterzsébeten és Soroksáron is
- **Szerdán, kéthetente** - FÉSZEK édesanyakör a gyülekezeti házban
- **Szerdánként** 18:00 órakor kóruspróba a gyülekezeti házban
- **Csütörtökön** 10:00 órakor felnőtt bibliaóra a gyülekezeti házban
- **Két hetente csütörtökön** Józsué férfikör alkalma tartjuk a gyülekezeti házban
- **Pénteken** tartjuk az ifjúsági órákat, s ekkorra tervezzük a konfirmandus órákat.
- **Konfirmációi** beiratkozás, szülői értekezlet szeptember 27-én 18:00 órakor lesz.
- **IFISTART mini tábort** tartunk Balassagyarmaton szeptember 20-22-ig
- **A Filmklub és a Házastársas** októberben indul
- Október 12-én Országos Evangélizáció lesz a Deák téri evangélikus templomban
- **Kirándulás az édesanyakörrel** Vácegresen október 26-án
- Pesterzsébeten és Soroksáron összesen 8 iskolában tartunk iskolai Hit és Erkölcstan oktatás keretében hittanórákat, órarendi keretek között.

Impresszum:

Ez a kiadványunk a Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség Tanévnyitó hírlevele 2019-ben. Az új európai uniós szabályozás értelmében jelezzük, hogy kiadványunk postai kézbesítése gyülekezetünk nyilvántartása alapján történik. Amennyiben nem szeretné a továbbiakban hírleveleinket megkapni, kérjük, hogy azt írásban jelezze gyülekezetünk címén,

vagy e-mail címén: **1204 Budapest, Ady Endre u. 89. - pesterzsebet@lutheran.hu**

A gyülekezetben szolgáló lelkészek, és elérhetőségük:

Blatniczky János Dániel lelkész: +36 20 824 2856

Blatniczkyné Hammersberg Ganczstuckh Júlia lelkész, mentálhigiénés és szervezetfejlesztő szakember, drámapedagógus: +36 20 824 2855

A megváltozott hittanrend miatt személyes találkozás igénye esetén kérjük a fenti telefonszámokon való időpontegyeztetést. Köszönjük!